

**CONSIDERAȚII CU PRIVIRE LA OBLIGAȚIILE
INSTITUȚIILOR BANCARE DE A INFORMA
CONSUMATORII ÎN ETAPA PREALABILĂ SEMNĂRII
CONTRACTULUI DE CREDIT BANCAR**

**Comparație între stadiul actual al legislației și propunerile de
modificare ale legii nr. 202/2013 privind contractele de credit
pentru consumatori**

Mircea GROZAVU

Scopul Legii nr. 203/2013 privind contractele de credit pentru consumatori, ca și cel al Directivei CEE nr. 2008/48/CE privind contractele de credit pentru consumatori, este dezvoltarea cadrului legal necesar pentru asigurarea protecției intereselor economice ale consumatorilor prin crearea de condiții echitabile pentru obținerea creditelor de consum, precum și prin stabilirea unor norme de comportament responsabil al creditorilor în acordarea creditelor pentru consumatori, ambele având scopul modernizării legislației din domeniul creditului de consum într-o manieră responsabilă și transparentă, pentru a proteja interesele legitime ale consumatorilor, având în vedere poziția de inferioritate a acestora în raporturile cu profesioniștii din domeniul bancar.

Proiectul de lege nr. 116/11.04.2018 a fost adoptat prin Legea nr. 94 din 31.05.18, publicată în Monitorul Oficial, nr. 235-244/29.06.18.

Conform art. IV din Proiectul de lege nr. 116/11.04.2018 (pentru modificarea unor acte legislative, printre care și Legea 202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori), Parlamentul Republicii Moldova a hotărât modificarea legii privind contractele de credit pentru consumatori, după cum urmează:

Articolul 4 alineatul (2) litera c) se completează în final cu textul „care se indică în mod evidențiat (cu caractere aldine)”, astfel încât varianta finală a actului normativ să impună ca informațiile standard care trebuie incluse în publicitate să fie specificate într-un limbaj clar, concis și lizibil, în același câmp vizual și cu caractere de aceeași dimensiune, prin intermediul unui exemplu reprezentativ dobânda anuală efectivă, care să fie indicată în mod evidențiat, cu caractere aldine. Varianta anterioară prevedea aceeași obligație, însă fără a

concretiza că informația cu privire la faptul că informația trebuie să fie evidențiată cu caractere „aldine”, modificarea fiind practic una care privește modul de expunere a informației, însă fără a specifica mărimea caracterelor. Prin același proiect legislativ s-a propus modificarea alineatului 3, litera g) din articolul 10 al Legii 202/2013, în sensul că după cuvântul „consumator,” se introduce textul „indicate în mod evidențiat (cu caractere aldine) și”, astfel încât contractul de credit trebuie să conțină și dobânda anuală efectivă și valoarea totală plătită de către consumator, **indicate în mod evidențiat (cu caractere aldine)** și calculate la momentul încheierii contractului de credit; se menționează toate ipotezele folosite pentru calculul acestei rate. După cum se poate observa, ca și în cazul modificării efectuate în cazul art. 4 alin. (2) lit. c) din Legea 202/2013, modificarea adusă este una referitoare la forma caracterelor, însă fără a specifica mărimea acestora. De asemenea, articolul 10 alin. (4), lit. f) al Legii 202/2013 a mai suferit o modificare constând în aceea că după cuvântul „consumator”, se introduce textul „indicate în mod evidențiat (cu caractere aldine), sens în care varianta finală a legii să aibă următoarea formulare (contractul de credit specifică în mod clar și concis): [...] f) *dobânda anuală efectivă și costurile totale ale creditului pentru consumator, indicate în mod evidențiat (cu caractere aldine) și calculate în momentul încheierii contractului de credit; se menționează toate ipotezele folosite pentru calculul ratei respective, așa cum este menționat la art. 23 alin. (2) coroborat cu art. 3 la noțiunile „costul total al creditului pentru consumatori” și „dobânda anuală efectivă”*.

Și această modificare are un caracter formal, ducând practic la stabilirea unei obligații de a folosi un anumit tip de caractere pentru a reprezenta această informație în cadrul contractului de credit pentru consumatori. Prin raportare la prevederile Directivei CEE nr. 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind contractele de credit pentru consumatori referitoare la informațiile pe care trebuie să le conțină în mod obligatoriu informațiile cu caracter publicitar și conținutul contractelor de credit de consum, putem observa că acestea au un caracter similar, fiind o transpunere fidelă a acestui act normativ al Uniunii Europene. Astfel ambele acte normative analizate, respectiv Legea 202/2013 și Directiva CEE nr. 2008/48/CEE, au același

conținut, cu diferența că legislația națională are specificația suplimentară cu privire la faptul că anumite informații precum valoarea totală de plată a creditului și valoarea dobânzii anuale efective trebuie să fie scrise cu caractere din fontul „aldine”, însă fără a fi specificată o dimensiune minimală a caracterelor.

Din punctul nostru de vedere, această modificare este una de o utilitate discutabilă, fiindcă aceste obligații noi impuse profesioniștilor nu pot fi puse în aplicare în mod eficient în toate cazurile, întrucât așa cum am arătat anterior, această obligație poate fi ocolită ușor prin tehnoredactarea contractului cu tip de caractere mai mici.

În concluzie, apreciem că textul actual al actului normativ național analizat ar putea să fie perfecționat în ceea ce privește forma de expunere a informațiilor prin introducerea unei indicații concrete în ceea ce privește mărimea caracterelor cu care este redactată oferta publicitară și contractul de credit. De asemenea considerăm că o modificare benefică ar fi și atenționarea asupra riscurilor de supraapreciere a monedei creditului, în situația în care creditul este acordat într-o valută străină, cât și atenționarea asupra diferenței de curs valutar practicat de profesionistul care oferă creditul și cursul valutar practicat de Banca Națională a Republicii Moldova pentru moneda străină în care se acordă creditul, aceste informații nefiind indicate deloc în conținutul actului normativ sau al Directivei CEE nr. 2008/48/CEE.